

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 października 1979 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zegrze“ obszar lasu o powierzchni 64,29 ha w Leśnictwie Zegrze Warszawskiego Zespołu Leśnego, położony w gminie

Serock województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddziały lasu 27b, c1, c2, c3, d, f, 28 a-f. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnych lasów mieszanych z udziałem dębu bezszypułkowego.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Obory” obszar lasu o powierzchni 41,25 ha w Leśnictwie Chojnów Warszawskiego Zespołu Leśnego, położony w gminie Konstancin-Jeziorna województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddziały lasu 71a, b1, b2, c, d1, d2, f, g, 76a1, b, g, i. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu mieszanego o charakterze naturalnym, z bogatym runem.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Chojnów” obszar lasu o powierzchni 11,84 ha w Leśnictwie Chojnów Warszawskiego Zespołu Leśnego, położony w gminie Piaseczno województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddział lasu 94c, d. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu mieszanego z przeważającym udziałem dębu szypułkowego, pochodzenia naturalnego.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Głuszc” obszar lasu o powierzchni 122,68 ha w Leśnictwie Zamosze Nadleśnictwa Browsk, położony w gminie Narewka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 135A a-j, 135B a-l, 135C a-n, 135 D a-f, h, 136A c, l, m, r. Celem ochrony jest zachowanie drzewostanów sosnowych i sosnowo-świerkowych pochodzenia naturalnego, charakterystycznych dla Puszczy Białowieskiej, oraz jednej z największych w Puszczy ostoi głuszc.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Głęboki Kąt” obszar lasu o powierzchni 40,46 ha w Leśnictwie Sacharewo Nadleśnictwa Hajnówka, położony w gminie Hajnówka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 439A a-g, 414C j. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Białowieskiej obejmującego bór świerkowy torfowcowy o charakterze borealnym oraz olsy z licznymi gatunkami roślin chronionych i rzadkich w runie.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Michnówka” obszar lasu o powierzchni 85,86 ha w Leśnictwie Olszanka Nadleśnictwa Hajnówka, położony w gminie Hajnówka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 572A a-s, 572B a, b, c, d, f, h, i, j, k, l, 572C a-l, 572D a, b. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wysokiego oraz otaczających go drzewostanów reprezentujących szereg typowo wykształconych zbiorowisk leśnych występujących w Puszczy Białowieskiej.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sitki” obszar lasu o powierzchni 34,09 ha w Leśnictwie Topiło Nadleśnictwa Hajnówka, położony w gminie Hajnówka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 667B a, b, g, h, j, k, l, 668A b, c, d, g, h, i, j, k, n, o, p, r, s, t, w. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Białowieskiej obejmującego rzadko tu spotykane zbiorowiska borowe na wyniosłościach wydmych, z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin w runie.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Staryzna” obszar lasu o powierzchni 370,08 ha w Leśnictwie Topiło i Słobódka Nadleśnictwa Hajnówka, położony w gminach Hajnówka i Dubicze Cerkiewne województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 697D a-h, 698A a-d, 698B a-h, 698C a-d, 698D a-m, 699A b-g, 699B a, b, d, f-l, 699C a-o, 699D a-m, 700A b, c, d, j, 700C f, 729B a-h, 729C a-g, 730A a-f. Celem ochrony jest zachowanie kilku charakterystycznych dla Puszczy Białowieskiej zbiorowisk występujących w całej skali ich zmienności, z licznymi stanowiskami roślin chronionych.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Szczekotowo” obszar lasu o powierzchni 36,44 ha w Leśnictwie Postołowo Nadleśnictwa Hajnówka, położony w gminie Hajnówka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 214C a-f, h, i, k, l, m, n, o, 214D d, f, h, k, l, m. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Białowieskiej obejmującego zbiorowiska grądowe z licznymi drzewami pomnikowymi oraz największe na tym terenie skupienie kurhanów z okresu wczesnego średniowiecza, jak również pozostałości po smolarniach z XVIII wieku.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wilczy Szlak” obszar lasu o powierzchni 48,69 ha w Leśnictwie Masiewo Nadleśnictwa Browsk, położony w gminie Narewka województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 194C a-i, 226A a-f. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Białowieskiej obejmującego naturalne drzewostany z przewagą dębu i z licznymi drzewami pomnikowymi.

§ 11. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wysokie Bagno” obszar lasu i bagna o łącznej powierzchni 78,54 ha, położony w gminie Białowieża województwa białostockiego. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Białowieskiej obejmującego naturalny bór świerkowy rosnący na torfowisku oraz odcinek zatorfionej doliny rzeki Narewki ze stanowiskiem bobrów.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 70,25 ha w Leśnictwach Stoczek i Podolany Nadleśnictwa Białowieża, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1978 jako oddziały lasu 476A j, k, n, 476B a-f, 477A h, j, k, 477B a-f, 502D a,
- 2) obszar bagna o powierzchni 8,29 ha, określony w ewidencji gruntów gminy Białowieża jako działki nr 432, 433, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Nadleśnictwo Białowieża.

§ 12. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kalinia” obszar lasu o powierzchni 54,41 ha w Leśnictwie Korczew Nadleśnictwa Sarnaki, położony w gminie Korczew województwa siedleckiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 133, 139. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych zbiorowisk grądowych i łęgowych z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin w runie.

§ 13. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gos-

- podarstwa rezerwatowego; w rezerwacie określonym w § 6 oddziały lasu 572A c, 572B h wyłączone są z gospodarki leśnej,
- 2) zmiany stosunków wodnych naruszającej w sposób istotny warunki ekologiczne,
 - 3) zbioru ziół leczniczych i innych roślin oraz zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
 - 4) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
 - 5) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
 - 6) zanieczyszczenia wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
 - 7) stosowania wszelkich środków chemicznych,
 - 8) niszczenia drzew i innych roślin,
 - 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; w rezerwacie określonym w § 4 dopuszczalny jest — za zgodą Naczelnego Konserwatora Przyrody — odstrzał głuszców kogutów,
 - 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatów,
 - 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - 12) przebywania poza miejscami wyznaczonymi.
- § 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1979 r.
- Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:
T. Skwirzyński